

CAVIL·LACIONS SOBRE EL MÓN RURAL

Teresa Giner Garcia -Els Ports en Moviment -

Rural: segons la definició al diccionari, significa relatiu o pertanyent al camp. Si seguim consultant defineix “camp” com a terreny destinat al conreu o terreny fora de les poblacions que ocupen els conreus, els boscos...

Evidentment ha canviat molt el significat d'aquests conceptes i allò que s'anomena “rural” inclou molts factors i gran diversitat de criteris. Quan parlem de medi rural o món rural, evidentment, no ens limitem a parlar de camps de conreu. El concepte és molt més ampli i em sembla que cada persona ho definiria de manera diferent segons la seua vivència i el seu bagatge: els pobles de l'horta, els pobles de muntanya, els boscos, on anem a fer caminades, els espais de producció agrícola....

Diguem que fins la primera meitat del s. XX l'activitat al medi rural es relacionava exclusivament amb la producció agrícola, ramadera i/o forestal. A finals del s. XX el ventall de possibilitats s'obri i es desenvolupen activitats molt diverses: la indústria, el comerç, els serveis, l'artesanía, el turisme... i s'inclouen funcions residencials i d'oci, de vacances i de conservació de la natura. Actualment, la definició de medi rural és ambigua i depèn dels criteris que ho determinen: quantitativus - que varien segons països i regions - i qualitativus - que varien segons els indicadors -.

Temps enrere, existia cert menyspreu cap a la vida camperola i no es donava valor a la seua saviesa. No fa molts anys, la pertinença al món rural es considerava un fre per al desenvolupament professional, cultural, i fins i tot, personal. La majoria de la població rural -de certa edat, clar!- podem recordar vivències d'aquest tipus, que dissortadament podien fomentar un sentiment d'inferioritat davant altres situacions, en teoria més favorables.

Afortunadament els prejudicis i les connotacions negatives cap al món rural han anat desapareixent i ara tenim menys obstacles i més vies obertes per a possibilitar un desenvolupament actiu d'acord a les circumstàncies actuals. Com ha canviat, no? Ara ser rural sembla que està de moda.

Darrere d'aquesta frívola afirmació, sí que em sembla que podem assegurar que s'ha recuperat **l'orgull de pertànyer al món rural**. Un orgull compartit per gran part de la població que hi viu i una percepció de certa enveja en moltes persones que voldrien ser partícips d'aquest món.

Si observem els espais rurals amb bons ulls veurem la gran quantitat d'aspectes favorables per al desenvolupament de moltes, moltíssimes activitats de tot tipus, incloent-hi evidentment, les que comporten beneficis econòmics. En aquest aspecte, cal dir que, per a mi, qualsevol iniciativa, acció, esdeveniment... pot comportar beneficis econòmics. Però no ho veurem de manera immediata. Quan parlem de processos de desenvolupament, no es pot demanar una relació acció/reacció a curt termini

Hem de tenir en consideració que els beneficis no econòmics, aquells de caràcter social i de millora del benestar també compten a l'hora de valorar com de ric pot ser un territori.

Respecte aquesta comarca nostra, fa relativament poc de temps, parlava amb una periodista sobre els avantatges de viure per ací i esmentava allò que solc dir de vegades: el **ritme vital**. Un ritme, no necessàriament lent físicament, però sí, assossegat.

Hi ha tot un seguit d'avantatges o factors pels quals hem decidit viure i pertànyer als Ports. Considero que el sentiment de pertinença és important, doncs ens fa defensar amb més força i passió tots aquells aspectes positius que des d'altres àmbits, més urbans, es poden veure negatius.

Unes pinzellades sobre aquests avantatges:

Els impactes de sorolls, el trànsit, la tensió d'arribar al transport públic, o pitjor encara, la tensió de trobar aparcament.... Em sembla que, ja de bon matí, tot això ens ho podem estalviar i és molt beneficiós per a la nostra salut. No és tan beneficiosa, parlant de salut, la distància que ens separa dels hospitals, però cal reconèixer que, en el dia a dia, els serveis mèdics són de qualitat i de molt fàcil accés.

Respecte l'ensenyament, és cert que en acabar l'etapa obligatòria, la joventut ha de marxar i passar la setmana fora, però pensem en la qualitat de l'ensenyament en les primeres etapes i veurem com de reconfortant resulta: atenció personalitzada, poca conflictivitat, programes innovadors, fàcil accés al personal dels centres educatius....

Tenim una GRAN oferta cultural i esportiva! Si existira una ràtio d'actes o esdeveniments culturals/esportius per càpita, la nostra comarca seria capdavantera: jornades, trobades o cicles de tot tipus: Diàlegs dels Ports, concerts, presentacions de llibres, visites guiades, Mostra de Teatre, Mostra de Cine, bandes de música, titelles, curses de muntanya, recreacions històriques... i els que em deixen!!

Afortunadament, disposem d'una gran riquesa de recursos naturals i això comporta que es puguin posar en marxa iniciatives empresarials que col·laboren en la fixació de població, sobretot jove, que troba les condicions necessàries per establir-s'hi.

I cal també deixar constància dels valors de solidaritat i bon veïnatge, que es fan visibles en qualsevol situació quotidiana.

Però... com deia el gran Forges: No ens oblidem de demanar reduir la bretxa digital.

Hi ha molts organismes que treballen per a millorar el món rural. Ja al 1996, la I Conferència Europea de Desenvolupament Rural proclamava la *Declaración de Cork* amb el títol «per un paisatge rural viu». Hi ha informes, diagnòstics, reflexions, propostes, observatoris, comissions... Tot suma, però jo opino que ningú pot transmetre l'estima i la passió per viure'l, millor que les persones que habitem el territori rural.

Estimem la nostra terra i la farem estimar !